

ΦΕΜΙΝΙΣΜΟΣ , ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΑΤΗΣΗ ΤΟΥΣ

ΦΕΜΙΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ο Φεμινισμός είναι μια συλλογή κοινωνικών θεωριών, πολιτικών κινήσεων και ηθικών φιλοσοφιών, σε μεγάλο βαθμό παρακινούμενη από ή αναφερόμενη σε εμπειρίες γυναικών, ιδιαίτερα σε σχέση με την κοινωνική, πολιτική και οικονομική τους κατάσταση. Ως κοινωνικό κίνημα, ο φεμινισμός εστιάζεται κατά πολύ στον περιορισμό ή εξάλειψη της φυλετικής ανισότητας και στην προώθηση των δικαιωμάτων, των συμφερόντων και των ζητημάτων των γυναικών στην κοινωνία.



Ο Φεμινισμός ως φιλοσοφία και κίνημα με την σύγχρονη έννοια μπορεί να χρονολογηθεί από τον Διαφωτισμό με στοχαστές όπως οι Λαίδη Mary Wortley Montagu και Μαρκήσιος de Condorcet, υπέρμαχοι της γυναικείας εκπαίδευσης. Η πρώτη επιστημονική κοινότητα για γυναίκες

ιδρύθηκε στο Μίντελμπουργκ, μια πόλη στα νότια της Ολλανδικής Δημοκρατίας, το 1785. Την ίδια περίοδο έγιναν επίσης δημοφιλείς εφημερίδες για γυναίκες που εστίαζαν σε θέματα όπως η επιστήμη. Η “Υπεράσπιση των Δικαιωμάτων της Γυναίκας” (A Vindication of the Rights of Woman) της Mary Wollstonecraft του 1792, είναι ένα από τα πρώτα έργα που μπορούν αναμφίβολα να αποκληθούν φεμινιστικά. Ο φεμινισμός έγινε ένα οργανωμένο κίνημα τον 19ο αιώνα καθώς όλο και περισσότεροι άνθρωποι άρχισαν να πιστεύουν πως οι γυναίκες υφίστανται άδικη μεταχείριση. Το φεμινιστικό κίνημα ριζώθηκε στο προοδευτικό κίνημα και ιδιαίτερα στο μεταρρυθμιστικό κίνημα του 19ου αιώνα. Το οργανωμένο κίνημα χρονολογείται από το πρώτο συνέδριο για τα δικαιώματα των γυναικών στο Seneca Falls, στη Νέα Υόρκη, το 1848. Το 1869, ο Τζον Στιούαρτ Μιλλ εξέδωσε το “Η Υποταγή των Γυναικών” (The Subjection of Women) για να δείξει πως “η νόμιμη κατωτερότητα του ενός φύλου από το άλλο είναι λάθος...και... ένα από τα κύρια εμπόδια στην βελτίωση και την πρόοδο της ανθρωπότητας.”



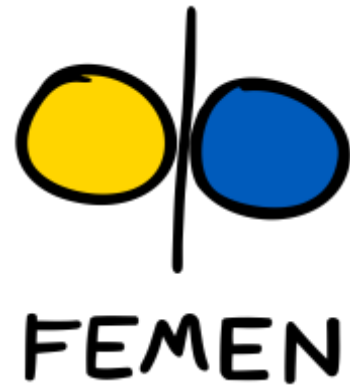
Στην Ελλάδα μετά από πολλές προσπάθειες οι γυναίκες καλούνται να ψηφίσουν για πρώτη φορά το 1934 στις δημοτικές εκλογές . Αν και υπήρχαν προβλήματα όπως οι κοινωνικές αντιλήψεις της εποχής και ο μεγάλος αριθμός των αναλφάβητων γυναικών , αυτές ήταν οι πρώτες εκλογές που οι γυναίκες είχαν δικαίωμα ψήφου (έστω και υπό όρους). Αυτή ήταν η αρχή για την ισότητα των δύο φύλλων και την κατάρριψη των στερεότυπων για αυτά στην Ελλάδα.

ΦΕΜΙΝΙΣΜΟΣ ΣΗΜΕΡΑ – ΚΙΝΗΜΑΤΑ – ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Στις μέρες μας δεν έχει πάψει δυστυχώς να υπάρχει αυτή η διαφορά ανάμεσα στα φύλλα και σε πολλές χώρες μάλιστα δεν έχει γίνει καμία αλλαγή για να σταματήσει το πρόβλημα. Ζούμε σε μια μία εποχή που οι αμοιβές γυναικών για παροχή εργασίας εξακολουθούν να κυμαίνονται σε χαμηλότερα επίπεδα από αυτές των ανδρών και οι δουλειές του σπιτιού παραμένουν γυναικεία υπόθεση. Αναμφισβήτητα, πολλοί από τους στόχους που έθεσε το φεμινιστικό κίνημα έχουν επιτευχθεί και μάλιστα με μεγάλη επιτυχία, όμως κατά πόσο έχουμε την δυνατότητα να χρησιμοποιούμε τον όρο "επιτυχία", όταν σε πολιτισμούς του εικοστού πρώτου αιώνα, γυναίκες κυκλοφορούν με μισοκαλυμμένα πρόσωπα και ανησυχούν για το τι λένε και κάνουν αφού για κάθε λάθος τους μπορούν να υποστούν ξυλοδαρμό ο οποίος μπορεί να οδηγήσει ακόμα και σε θάνατο. Έτσι η ύπαρξη φεμινιστικών κινήματων και φεμινιστών είναι απαραίτητη και αναπόφευκτη.

Ένα από αυτά τα κινήματα αποτελούν οι FEMEN οι οποίες ιδρύθηκαν στην Ουκρανία στις 10 Απριλίου του 2008 και Ιδρυτής τους ήταν η Anna

Hutsol. Η βάση τους τώρα είναι στην Γαλλία αλλά έχει εξαπλωθεί σε πολλές περιοχές του κόσμου και τα μέλη του διαμαρτυρούνται για θέματα όπως το sex trafficking , τα θρησκευτικά «πρεπει», την ομοφοβία κ.α



ΤΡΙΤΟΚΟΣΜΙΚΕΣ ΧΩΡΕΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΕ ΑΥΤΕΣ

Οι γυναίκες στις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες του κόσμου έχουν λιγότερα νομικά, κοινωνικά, πολιτιστικά και οικονομικά δικαιώματα, τόσο σε σύγκριση με τους άντρες των χωρών αυτών όσο και με τις γυναίκες στα ανεπτυγμένα κράτη. Καταρχήν, οι γυναίκες δεν έχουν ισονομία με τους άντρες, δηλαδή δεν έχουν ίσα νομικά δικαιώματα. Για παράδειγμα, στη Σαουδική Αραβία, οι γυναίκες δεν έχουν το δικαίωμα να οδηγούν αυτοκίνητο, δεν μπορούν να περπατήσουν μόνες τους σε δημόσιο χώρο και δεν μπορούν να αναπτύξουν κοινωνικές σχέσεις με άντρες που δεν είναι συγγενείς τους. Επίσης, στην Αίγυπτο, οι περισσότεροι θεσμοί του Οικογενειακού Δικαίου διέπονται από το Μωαμεθανικό Δίκαιο, που ορίζει παραδείγματος χάριν ότι ένας άντρας μπορεί να χωρίσει τη γυναίκα του ανακοινώνοντας απλώς τη βούλησή του και για οποιαδήποτε αιτία, ενώ η γυναίκα δεν μπορεί να ζητήσει διαζύγιο από τον άντρα της, για οποιονδήποτε λόγο. Οι γυναίκες στις

χώρες του Τρίτου Κόσμου γίνονται επίσης θύματα της κουλτούρας τους και πιο συγκεκριμένα, των εθίμων τους. Υπολογίζεται ότι κάθε χρόνο 2 εκατομμύρια νεαρά κορίτσια (ηλικίας 4-12 ετών) υφίστανται ακρωτηριασμό των γεννητικών τους οργάνων (κλειτοριδεκτομή) στην Αιθιοπία, Σομαλία, τη Γουινέα και 25 ακόμη Αφρικανικές χώρες, όπως και σε ορισμένες περιοχές της Ασίας και της Μέσης Ανατολής. Το 1997, η Διεθνής

Αμνηστία ανακοίνωσε ότι περίπου 6,000 γυναίκες την ημέρα υποβάλλονται στη βασανιστική αυτή πρακτική, που διεξάγεται εμπειρικά, από άτομα χωρίς ιατρικές ικανότητες και χωρίς αναισθητικό (προκαλώντας έτσι έναν μεγάλο αριθμό θανάτων από μόλυνση).

Στις περισσότερες υπανάπτυκτες χώρες, οι γυναίκες θεωρούνται ακάθαρτες όταν έχουν εμμηνορρυσία και πρέπει να μην εμφανίζονται σε δημόσιους χώρους. Όταν θηλάζουν τα μωρά τους (ένα χρονικό διάστημα που κρατάει κατά μέσο όρο δύο χρόνια), τα θρησκευτικά ταμπού τις απαγορεύουν να έχουν σεξουαλική επαφή με τους συζύγους τους, που εξωθούνται να αναζητήσουν πόρνες ως ερωτικές συντρόφους. Στο Μπανγκλαντές, το να καθυστερήσει μια γυναίκα να σερβίρει το φαγητό ή το να απορρίψει μια πρόταση γάμου, θεωρούνται σοβαρές δικαιολογίες για να ρίξει ένας άντρας καυστικό οξύ πάνω στο πρόσωπό της. Στην Ινδία, υπολογίζεται ότι πάνω από 5,000 γυναίκες ετησίως δολοφονούνται από τις οικογένειες των συζύγων τους, διότι οι προίκες που έδωσαν κρίθηκαν ανεπαρκείς.

Τέλος, έρευνες που διεξάγονται από διεθνείς οργανισμούς καταδεικνύουν ότι οι γυναίκες υποφέρουν από φτώχεια σε δυσανάλογα μεγάλους αριθμούς. Για παράδειγμα, η UNESCO ανακοίνωσε πρόσφατα ότι σήμερα 1 δισεκατομμύριο γυναίκες (και 450 εκατομμύρια άντρες) παγκοσμίως υποσιτίζονται και βρίσκονται στα όρια του θανάτου.

Υπολογίζεται επίσης ότι το 70% των ανθρώπων που ζουν σε συνθήκες

απόλυτης φτώχειας διεθνώς είναι γυναίκες. Σύμφωνα με στατιστικά στοιχεία που δημοσίευσε η ίδια οργάνωση:

- 540 εκατομμύρια γυναίκες σε όλον τον κόσμο είναι αναλφάβητες (σε σύγκριση με 280 εκατομμύρια άντρες)
- 80 από τα 120 εκατομμύρια παιδιά που δεν πηγαίνουν σχολείο είναι κορίτσια
- στις χώρες του Τρίτου Κόσμου, πάνω από 600,000 γυναίκες πεθαίνουν κάθε χρόνο κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης και του τοκετού (κυρίως λόγω της έλλειψης κατάλληλης ιατρικής παρακολούθησης)
- περίπου 60 εκατομμύρια γυναίκες «λείπουν» από τα επίσημα δημογραφικά στοιχεία για τον παγκόσμιο πληθυσμό

ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ

1. Ινδία (σε ορισμένα μέρη): Οι κανόνες οδικής ασφάλειας δεν ισχύουν για τις γυναίκες. Σε ορισμένα κρατίδια της Ινδίας, οι γυναίκες εξαιρούνται από τους κανόνες οδικής ασφάλειας, που επιβάλλουν, για παράδειγμα, σε επιβάτες μοτοσικλέτας να φοράνε κράνος, και η παραβίαση των οποίων στοιχίζουν κάθε χρόνο τη ζωή σε εκατοντάδες ή χιλιάδες ανθρώπους. Οργανώσεις υπεράσπισης των δικαιωμάτων των γυναικών, τονίζουν ότι αυτή η «εξαίρεση» προέρχεται από την γενικότερη αντίληψη της κοινωνίας για την αξία της ζωής των γυναικών. Όσοι υποστηρίζουν αυτήν την «εξαίρεση» δηλώνουν ότι απλά προσπαθούν να προστατέψουν το... χτένισμα και το μακιγιάζ των γυναικών.

2. Υεμένη: Μια γυναίκα θεωρείται «μισός μάρτυρας». Αυτή η πολιτική ισχύει για τις καταθέσεις μαρτύρων στην Υεμένη, όπου μια γυναίκα δεν αναγνωρίζεται ως «ολόκληρο άτομο» από το δικαστήριο. Η μαρτυρία μιας γυναίκας δεν λαμβάνεται σοβαρά υπόψιν, εκτός κι αν

υποστηρίζεται από τη μαρτυρία ενός άντρα ή αφορά ένα μέρος ή μια περίπτωση όπου δε θα μπορούσε να υπάρξει ένας άντρας. Εννοείται ότι οι γυναίκες δεν μπορούν να καταθέσουν ως μάρτυρες σε περιπτώσεις μοιχείας, δυσφήμισης, κλοπής ή σοδομισμού.

3. Σαουδική Αραβία και Βατικανό: Οι γυναίκες δεν έχουν δικαίωμα ψήφου. Το 2011 εκδόθηκε βασιλικό διάταγμα, βάσει του οποίου θα αρχίσει επιτρέπεται το δικαίωμα ψήφου στις γυναίκες... το 2015.

4. Εκουαδόρ: Η άμβλωση είναι παράνομη εκτός κι αν είσαι... ψυχικά άρρωστος. Οι εκτρώσεις είναι παράνομες και απαγορεύονται στη χώρα, εκτός κι αν κάποιος είναι ψυχικά άρρωστος ή παράφρων.

5. Σαουδική Αραβία και Μαρόκο: Τα θύματα βιασμού μπορούν να αντιμετωπίσουν κατηγορίες. Πολλές χώρες δεν έχουν καταφέρει ακόμη να προστατέψουν τα θύματα βιασμών, όμως μερικές... το έχουν «προχωρήσει» ακόμη παραπέρα... τιμωρώντας τα ίδια τα θύματα επειδή βγήκαν από το σπίτι τους χωρίς τη συνοδεία άνδρα, επειδή βρέθηκαν μόνες με κάποιον άγνωστο άντρα ή γιατί έμειναν έγκυες μετά από... βιασμό!

6. Υεμένη: Οι γυναίκες δε μπορούν να βγουν από το σπίτι χωρίς την άδεια του συζύγου τους. Ο νόμος παραμένει σε ισχύ, όμως έχουν αρχίσει να γίνονται... «βελτιώσεις» σε εξαιρετικές περιπτώσεις, όπως για παράδειγμα αν χρειάζεται να βγει για να δει τους άρρωστους γονείς της.

7. Σαουδική Αραβία: Οι γυναίκες δεν επιτρέπεται να οδηγούν. Υπάρχουν όμως και κάποια καλά νέα. Σύμφωνα με το Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ, έχουν αρχίσει να γίνονται κάποια βήματα προόδου

στη Μέση Ανατολή. «Οι γυναίκες στη Σαουδική Αραβία είναι μορφωμένες και με αρκετά προσόντα. Δε θέλουν πια να μένουν στο σκοτάδι» ανέφερε η ερευνήτρια του Human Rights Watch, Rothna Begum